

De vorst had gesproken, waarop Ilioneus antwoordde:

“Sire, voorname nakomeling van Faunus, geen golven van onheilspellende stormwinden dwongen ons uw land te bereiken. Net zomin hebben misleidende sterren of kusten ons uit koers gebracht. Verdreven uit ons koninkrijk, het grootste dat de rijzende zon ooit heeft gezien, zetten wij voet aan wal in deze stad, uit vrije wil en met een gezamenlijk plan. Onze bloedlijn startte bij Jupiter. De Trojaanse jeugd is trots op hun voorvader Jupiter. Ook onze koning zelf stamt af van Jupiter. Het is Aeneas van Troje die ons naar uw huis zond.”

(...)

Na deze overvloed aan tegenspoed, hebben wij vele oceanen doorkruist. We vragen slechts om een bescheiden woonplaats voor onze huisgoden, een veilige haven waar water en lucht toegankelijk zijn voor iedereen. We zullen geen smet werpen op de reputatie van uw rijk. Integendeel, uw glorie zal bloeien en we zullen u voor eeuwig dankbaar zijn voor uw gulle gastvrijheid. De Ausoniërs zullen het niet betreuren Troje te hebben ontvangen. Ik zweer bij het heilige lot van Aeneas en de macht van zijn rechterhand, of men die hand nu heeft gevoeld als vriend of vijand: kijk niet neer op ons omdat wij zelf als smekelingen tot u komen, vele volkeren en talrijke stammen hebben meerdere malen erop aangedrongen zich met ons te verbinden. Maar het lot, vastgesteld door de goden, bracht ons ertoe u en uw land op te zoeken.

Na deze woorden antwoordde Ilioneus als volgt:  
« Hoogheid, edele zoon van Faunus,  
geen hoge golven, geen zware winterstorm  
dwongen ons naar uw land te komen.  
Geen ster of kustlijn misleidde onze koers.  
Moedwillig en doelbewust zijn wij allen  
naar uw stad gekomen, verdreven uit ons rijk,  
dat ver in het oosten het grootste was  
wat de opkomende dageraad ooit zag.  
De oorsprong van ons volk ligt bij Jupiter.  
De afkomst van Jupiter maakt Trojes jeugd blij.  
Van Jupiters verheven bloed stamt onze koning af:  
en Aeneas van Troje bracht ons bij uw poorten.

...

Na die verwoesting, en na de wilde tocht op zee  
vragen wij voor onze voorvaderlijke goden  
slechts een bescheiden plek, een veilige kust  
met water en met lucht, voor iedereen genoeg.  
Wij zullen uw koninkrijk niet beschamen,  
uw faam zal tot grote hoogte klimmen  
en de roem van zulke daad zal nooit verdwijnen.  
Het zal u niet berouwen dat Italië  
Troje heeft verwelkomd in haar schoot.  
Bij Aeneas' lot en zijn machtige rechterhand  
- of die nu in vriendschap of in oorlog werd ervaren -  
zweer ik dat veel volkeren en veel stammen  
vroegen en smeekten ons bij zich te voegen.  
Kijk dus niet op ons neer, omdat wij zelf  
met linten aan de handen u komen smeken.  
Maar de wil van de goden dwingt ons  
streng uw koninkrijk op te zoeken. »

Ilioneus gaf volgend antwoord op Latinus' woorden:

"Koning, roemrijke zoon van Faunus, geen duistere storm heeft ons, over golven gedreven, gedwongen aan te meren in uw land. Sterren noch kustlijnen hebben onze reisroute verstoord. Onze komst naar deze stad is weloverwogen en de wil van ons allen. We zijn verdreven uit ons koninkrijk, het grootste dat de opkomende zon ooit aanschouwde van de rand van de hemel. Bij Jupiter ligt de oorsprong van ons volk, stamvader Jupiter is de trots van Trojes jeugd. Onze koning, de Trojaan Aeneas, zelf uit het zeer verheven geslacht van Jupiter, heeft ons naar uw drempel gestuurd.

...

Na die verwoesting hebben wij over onmetelijke zeeën gevaren. We vragen een bescheiden woonplaats voor de goden van ons land, een beschermde thuishaven, water en lucht die vrij zijn voor allen. Wij zullen uw rijk niet in verlegenheid brengen, uw roem zal nog toenemen en onze dank voor zo'n gulle gunst zal niet vervagen. Het zal de Ausoniërs nooit spijten dat ze Troje een thuis boden. Ik zweer bij het lot van Aeneas en bij zijn sterke rechterhand, of men die in vertrouwen of in gewapende strijd heeft ervaren: vele volkeren, vele stammen (kijk niet op ons neer, omdat wij er zelf voor kozen met banden om de handen en smeekbeden op de lippen naar u toe te komen) zijn ons komen vragen om een verbintenis. Maar wat ons dreef, was de dwingende wil van de goden uw land op te zoeken."